

Ծ. Պ. ԱՂԱՅԱՆ

(Ծննդյան 60-ամյակի առթիվ)

Թուրքեց Հայկական ՍՍՀ ԳԱ ակադեմիկոս, պատմական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր, բազմամյա մանկավարժ, հասարակական-ֆաղափական գործիչ Ծատուր Պավլովիչ Աղայանի ծննդյան 60 տարին:

Ծ. Պ. Աղայանը ծնվել է Ադրբեջանի Փիֆի հայկական գյուղում, աշխատավոր գյուղացու ընտանիքում: Միջնակարգ դպրոցն ավարտելուց հետո նա պաշտոնավարել է հայկական դպրոցներում որպես ուսուցիչ, ուսմասվար, տեսուչ, ապա ընդունվել Մոսկվայի պատմա-փիլիսոփայական ինստիտուտը:

1937 թ. սկսել է դասախոսական աշխատանք Բաֆվի մանկավարժական ինստիտուտում. այնուհետև ավարտել Մոսկվայի համալսարանի ասպիրանտուրան և 1941 թ. պաշտպանել քեկնածուական դիսերտացիա Աբաս-Կուլի-աղա Բաֆիխանովի կյանքի ու գործի մասին: Շարունակելով դասախոսական ու գիտահետազոտական աշխատանքը Բաֆվում, Ծ. Պ. Աղայանը 1947 թ. պաշտպանում է դոկտորական դիսերտացիա՝ «Գյուղացիական ռեֆորմը Ադրբեջանում» քեմայով:

1948 թ. Աղայանը հրավիրվում է Երևան. ՀՍՍՀ ԳԱ պատմության ինստիտուտ, նշանակվելով ավագ գիտաշխատակից, ապա բաժնի վարիչ և դիրեկտորի տեղակալ: Շուրջ փոքր դարձ Ծ. Պ. Աղայանը աշխատում է հայ և Անդրկովկասի մյուս ժողովուրդների պատմության պրոբլեմների ուսումնասիրության մարզում:

Լայն է եղել Ծ. Պ. Աղայանի հետազոտությունների շրջանակը, բազմերանգ՝ նրա գիտական գործունեությունը: Ագրարային հարցը, սոցիալ-տնտեսական հարաբերություններն ու դասակարգային պայքարը, ազգային-ազատագրական շարժումները Անդրկովկասում, 1905—1907 թթ. հեղափոխությունը Ռուսաստանում ու Անդրկովկասում, սովետական կարգերի հաստատումը և սոցիալիստական շինարարությունը Հայաստանում, կոմունիստական կուսակցության պատմությունը, ազգամիջյան հարաբերությունները, Անդրկովկասի ժողովուրդների դարավոր բարեկամությունը, հայ ժողովրդի պատմական կապերը Ռուսաստանի, Ադրբեջանի, Վրաստանի, Հունգարիայի հետ, ահա այն պրոբլեմները,

որոնք բնութագրում են Ծ. Պ. Աղայանի գիտական ուսումնասիրությունների շրջանակը: Նա նախաձեռնում է կոլեկտիվ աշխատություններ, խմբագրում Հայաստանի, Անդրկովկասի ու Ռուսաստանի գիտնականների համատեղ ջանքերով իրականացված գործերը, հանդես է գալիս միութենական և միջազգային գիտաժողովներում, միաժամանակ ծավալելով գիտա-կազմակերպչական արդյունավետ գործունեություն:

Ծ. Պ. Աղայանը մշտապես ճանդես է եկել որպես իսկական հայրենասեր, ինտերնացիոնալիզմի ու ժողովուրդների բարեկամության պրոպագանդիստ: Նա տարիներ շարունակ կարդացել է ՍՄԿԿ պատմության կուրս, ղեկավարել ՍՄԿԿ պատմության ամբիոն, դաստիարակելով ճազարավոր ուսանողների: Հաճախակի ճանդես է եկել որպես դիսերտանտների ընդդիմախոս, ղեկավարել բազմաթիվ ասպիրանտների, որոնք այժմ գիտության քեկնածուներ ու դոկտորներ են:

Ծ. Պ. Աղայանը 1952 թ. ընտրվել է Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի քղրակից-անդամ, իսկ 1968 թ.՝ ակադեմիկոս: Նշանակալի են Աղայանի՝ հասարակական-ֆաղափական գործչի, գիտության աշխատանքի կազմակերպչի ու ղեկավարի ծառայությունները: Նա ֆանիցս ընտրվել է Հայկական ՍՍՀ Գերագույն սովետի դեպուտատ և Հայաստանի կոմկուսի Կենտրոնական կոմիտեի կազմում, աշխատել է որպես ՀԿԿ Կենտկոմի գիտության ու ԲՈՒՀ-երի բաժնի վարիչ, ՍՄԿԿ Կենտկոմին կից մարքսիզմ-լենինիզմի ինստիտուտի հայկական մասնաճյուղի դիրեկտոր և այժմ որպես ակադեմիկոս-ֆատուղար ղեկավարում է ԳԱ հասարակական գիտությունների բաժանմունքը:

ՍՍՀՄ Գերագույն սովետը բարձր գնահատելով Ծ. Պ. Աղայանի բեղմնավոր գործունեությունը գիտության զարգացման բնագավառում, նրան պարգևատրել է «Պատվո նշան» և Աշխատանքային կարմիր դրոշի շանչաններով: Ցանկանալով նրան ֆաջառողջություն և ստեղծագործական նորանոր հաջողություններ:

Գ. ԳԱԼՈՅԱՆ

ՀՍՍՀ ԳԱ քղրակից-անդամ